

«Ο Χριστός δεν μας θέλει δούλους και μισθωτούς αλλά φίλους και αδελφούς»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Στην Ακολουθία του Νυμφίου, στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Βόλου, χοροστάτησε την Μ. Δευτέρα ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος.

Στο Κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος **επικέντρωσε τον λόγο του στην Αγάπη του Χριστού για τους ανθρώπους** και των ανθρώπων μεταξύ τους, προσδιορίζοντας, με τρόπο γλαφυρό, την ουσία και το περιεχόμενο αυτής της σχέσης. «Τον Νυμφίον, αδελφοί αγαπήσωμεν...». Με την παρότρυνση αυτή του Υμνωδού ξεκίνησε το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, για να τονίσει ότι ο Χριστός είναι ο Νυμφίος της Εκκλησίας και, ταυτόχρονα, της ψυχής μας. Ήρθε ο Αναμάρτητος για να μας κοινωνήσει, μετά την πτώση και την υποταγή στον εγωισμό και την αυτάρκεια, με την Αληθινή και Μοναδική Αγάπη, αυτήν που οδηγεί στην Αλήθεια. **Και δεν υπάρχει πιο μεγάλη αλήθεια από το να αγαπήσει κανείς τον Θεάνθρωπο,**

που είναι Δημιουργός μας και Πλάστης μας και, ταυτόχρονα, αδελφός μας. Δεν υπάρχει πιο κορυφαία εμπειρία από το να νοιώσουμε ότι γινόμαστε ένα με τον Χριστό. Και είναι αυτή η Αγάπη μια πράξη αληθινής Ελευθερίας, που οδηγεί αβίαστα στην υπακοή στον Χριστό. Γίνεται ο άνθρωπος Αγαπητός καρδιακά και ταυτίζει το θέλημά του με το θέλημα Αυτού που αγαπά. Δεν μας θέλει ο Χριστός δούλους και μισθωτούς, αλλά φίλους και αδελφούς. Αυτή η πορεία, η συμπόρευση, καθώς μας καλεί να τον ακολουθήσουμε ως τον Γολγοθά, έχει πόνο, θέλει υπομονή και επιμονή. Αλλά, όταν φτάσει εκεί κανείς και συσταυρωθεί δεν τον συνδέει τίποτε με τη γη, με την αμαρτία. Τότε είμαστε έτοιμοι και να αναστηθούμε μαζί Του, ψυχή τε και σώματι. Γιατί δεν μπορεί παρά η Αγάπη να σφραγίσει την Αιωνιότητα.

Αλλά, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να μπούμε στον Νυμφώνα. Να έχουμε το έλαιο και τις λαμπάδες, που είναι οι αρετές. Ο Χριστός, όμως, έρχεται και στην κάθε συνάντησή μας με τον Άλλο. Και τούτη την εποχή ξέρουμε ποιοι είναι οι αναγκασμένοι και πονεμένοι. Αν αγαπούμε τον Νυμφίο, πρέπει να σταθούμε άξιοι των Αδελφών μας, που μας καλεί να τους αγαπήσουμε έμπρακτα. Όχι συναισθηματικά ή τυπικά, αλλά μέσα από την καρδιά μας. Και τότε, τούτη η Μεγάλη Εβδομάδα, κάνοντάς Του δώρο τις αμαρτίες μας, θα είναι λυτρωτική και σωτήρια. Έχοντας τη βεβαιότητα ότι θ' ακούσουμε κι εμείς αυτό που άκουσε ο ληστής, ο πρώτος πολίτης του Παραδείσου. Και τότε θα είναι η Ανάστασή Του Αληθινή Ανάσταση της Ψυχής, της Καρδιάς, ολόκληρης της βιωτής μας».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:
